

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2008/206/WSiSW

z dnia 3 marca 2008 r.

dotycząca uznania 1-benzylpiperazyny (BZP) za nową substancję psychoaktywną, którą należy objąć środkami kontroli i sankcjami karnymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych⁽¹⁾, zwłaszcza jej art. 8 ust. 3,

uwzględniając inicjatywę Komisji,

po konsultacji Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń w sprawie 1-benzylpiperazyny (BZP) zostało sporządzone na podstawie decyzji Rady 2005/387/WSiSW podczas sesji specjalnej komitetu naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii w poszerzonym składzie, a następnie przedłożone Radzie i Komisji w dniu 31 maja 2007 r.

(2) BZP jest substancją syntetyczną, która po raz pierwszy pojawiła się w Unii Europejskiej w 1999 r. Podobnie jak amfetamina czy metamfetamina BZP działa pobudzająco na ośrodkowy układ nerwowy, jednak jej siła działania jest wyraźnie niższa (około 10 % siły działania amfetaminy). Polimorfizm genetyczny systemów enzymatycznych może mieć wpływ na metabolizm BZP, prowadząc do znacznych różnic indywidualnych we wrażliwości na działanie BZP. Istnieje również możliwość interakcji z innymi narkotykami, ale brak jest ogólnych danych farmakokinetycznych dotyczących ludzi.

(3) W niektórych państwach członkowskich BZP jest dostępna legalnie w aptekach, natomiast w celach rekreacyjnych sprzedawana jest w formie tabletek lub kapsułek przez Internet lub w przypadku niektórych państw

członkowskich – w specjalnych sklepach. Na rynku substancji nielegalnych BZP jest sprzedawane i kupowane jako inny popularny narkotyk – ecstasy.

(4) Informacje o zajęciu BZP w postaci proszku, kapsułek lub tabletek (od 1 tabletki/kapsułki do 64 900 tabletek) zostały przekazane przez trzynaście państw członkowskich oraz jedno państwo trzecie (Norwegię). Niewiele jest informacji wskazujących na zakrojony na szeroką skalę proceder syntezy, przetwarzania lub dystrybucji BZP oraz na ewentualny związek z przestępczością zorganizowaną.

(5) BZP nie posiada żadnej uznanej i potwierdzonej wartości medycznej; nie są również znane w Unii Europejskiej żadne zarejestrowane produkty lecznicze zawierające BZP.

(6) BZP nie jest obecnie poddawana ani nie została poddana ocenie w ramach systemu Narodów Zjednoczonych. W pięciu państwach członkowskich BZP podlega środkom kontroli i sankcjom karnym przewidzianym przez ich ustawodawstwo krajowe na mocy ich zobowiązań wynikających z Konwencji NZ z 1961 i 1971 roku. Dwa państwa członkowskie stosują środki kontroli w odniesieniu do BZP na mocy ich ustawodawstwa dotyczącego leków.

(7) BZP została odnaleziona w materiale pobranym podczas sekcji zwłok. Nie wiadomo jednak, w jakim zakresie BZP mogła mieć związek ze śmiercią z uwagi na fakt, że wszystkie przypadki wiązały się również z innymi substancjami lub innymi okolicznościami.

(8) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń w sprawie BZP wykazuje brak rozstrzygających dowodów naukowych w sprawie ogólnych zagrożeń związanych z BZP. Z uwagi na właściwości pobudzające, zagrożenie dla zdrowia oraz brak korzyści medycznych, jak również zgodnie z zasadą ostrożności, istnieje potrzeba kontroli BZP, jednak środki kontroli powinny odpowiadać stosunkowo niskiemu zagrożeniu związanemu z tą substancją.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.

- (9) Objęcie 1-benzylopiperazyny kontrolą może zapobiec problemom podczas egzekwowania prawa i współpracy sądowej na szczeblu międzynarodowym,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, zgodne z prawem krajowym, w celu objęcia 1-benzylopiperazyny (zwanej również 1-benzylo-1,4-diazacykloheksanem, N-benzylopiperazyną lub – mniej dokładnie – benzylopiperazyną lub BZP) środkami kontroli proporcjonalnymi do zagrożenia związanego z tą substancją oraz sankcjami karnymi przewidzianymi przez ich ustawodawstwo krajowe na mocy ich zobowiązań wynikających z Konwencji NZ o substancjach psychotropowych z 1971 roku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 marca 2008 r.

W imieniu Rady

J. PODOBNIK

Przewodniczący